

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. ledna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Michala Tomáše a soudců přísedících Naděždy Janatové a Ing. et Ing. Jiřího Kašpara **t a k t o :**

Obžalovaný

P [redacted] K [redacted] G [redacted],

narozený [redacted] v [redacted], občan [redacted], na území České republiky bytem [redacted], [redacted], toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Praha - [redacted],

j e v i n e n ž e ,

- I.** dne 23. 3. 2021 v přesně nezjištěné době kolem 22:30 hodin v ubytovacím zařízení situovaném v domě č. p. [redacted] v [redacted] v [redacted] po předchozí konzumaci alkoholických nápojů v míře odpovídající prosté opilosti středního stupně v jím obývaném pokoji, po předchozím verbálním konfliktu, oslovil poškozeného L [redacted] F [redacted] M [redacted], narozeného [redacted], s dotazem, zda se poškozený bojí smrti, a zda se bojí zemřít, přistoupil k lůžku, na kterém se nacházel poškozený a když poškozený z lůžka vstával, aby čelil předpokládanému útoku ze strany obžalovaného, bodl obžalovaný poškozeného s úmyslem jej takovým jednáním usmrtit, a to drženým nožem s čepelí dlouhou 20 cm, střední až velkou silou do levé poloviny hrudníku, a poté co se poškozenému podařilo obžalovaného odstrčit na zem, pokoušel se obžalovaný opakovaně bodat poškozeného do jeho nohou, kdy se mu však nepodařilo jej zasáhnout, takže zmíněným prvním úderem způsobil poškozenému bodnou ránu levé hrudní dutiny s vbodem v pátém mezižebří vlevo v podpažní čáře s průbodným kanálem hlubokým přibližně 15 centimetrů směřujícím k osrdečníku a zasahujícím dolní lalok

levé plíce při osrdečníku a v průběhu bodného kanálu došlo k poranění hrudní stěny a pohrudnice, k nalomení horního konce šestého žebra, průbodu poplicnice a dolního laloku levé plíce spojenému s krevní ztrátou přibližně půl litru krve a přítomností krevních sraženin v levé hrudní dutině, pohmožděním levé plíce a počínajícím šokovým stavem, což si vyžádalo hospitalizaci poškozeného v době od 24. 3. 2021 do 1. 4. 2021 kvůli trvajícím zakrvácení v levé pohrudniční dutině, kdy fatálnímu následku v podobě úmrtí poškozeného v důsledku nadměrných krevních ztrát a prohloubení šokového stavu zabránil včasný lékařský zákrok pracovníků záchranné služby a následný lékařský zákrok v Oblastní nemocnici [REDAKCE], přičemž úmrtí poškozeného hrozilo i při mírně odlišném průběhu bodného kanálu o několik centimetrů, kdy by došlo k poranění osrdečníku, případně plicních tepen, což by přivedlo smrt poškozeného v důsledku pokrvácivého šoku a srdeční zástavy,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, přičemž jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

II. dne 23. 3. 2021 v přesněji nezjištěné době kolem 22:50 hodin v ubytovacím zařízení situovaném v domě č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE] po předchozím zranění poškozeného L [REDAKCE] F [REDAKCE] M [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], úmyslným úderem nožem do hrudníku, slovně hrozil jmenovanému poškozenému usmrcením, což doprovázel zřetelným držením kuchyňského nože s čepelí dlouhou 20 cm, a činil tak s úmyslem vyvolat tím u poškozeného obavu z fyzického útoku ze strany obžalovaného ohrožujícího jeho život nebo zdraví,

t e d y

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a takový čin spáchal se zbraní,

č í m ž s p á c h a l

ad I) zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

ad II) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to **kuchyňského nože** o celkové délce 34 cm s ostřím o délce 20 cm.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému současně ukládá **trest vyhoštění z České republiky ve výměře 10 (deseti) roků.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný P■■■■ K■■■■ G■■■■, narozený ■■■■■, povinen nahradit poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Praha 3, Vinohrady, Orlická 2020/4, škodu ve výši 82.736,60 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % ročně z částky 82.736,60 Kč jdoucím od právní moci tohoto rozsudku do zaplacení.**

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný P■■■■ K■■■■ G■■■■ v hlavním líčení popřel spáchání projednávaných skutků a uvedl, že předmětného se kolem 21:30 hodin vrátil do svého pokoje na ubytovně, kde v té době spal poškozený, a v pokoji tak bylo zhasnuto. Předtím obžalovaný vypil jedno pivo a asi dvě deci vodky. Obžalovaný v pokoji rozsvítil, aby se mohl najíst. Rozsvícené světlo ale poškozenému vadilo a začali se kvůli tomu hádat. Obžalovaný vyhodil svou večeři do koše, aby mu ji poškozený neukradl, což se už v minulosti stalo, a šel si z kalhot ve skříni vyndat cigarety. Cigarety ve skříni nebyly, na což se obžalovaný poškozeného zeptal, kde jsou cigarety a zeptal se ho též na to, do kdy ho bude poškozený okrádat. Obžalovaný byl totiž přesvědčen, že mu cigarety vzal právě poškozený, jelikož již v minulosti mu poškozený několikrát ukradl peníze z peněženky a také se mu ztrácelo jídlo. V momentě, kdy obžalovaný tyto dotazy položil, klečel on sám před skříní na kolenou a poškozený jej napadl tím způsobem, že jej vzal zezadu za ramena a tlačil mu koleno do zad. Na to obžalovaný vstal a ze sklenice asi metr od skříně vyndal svůj kuchyňský nůž, kterým chtěl poškozeného vystrašit. Obžalovaný sice nic neříkal, ale domníval se, že tento způsob jednání odradí poškozeného, aby jej dále okrádal. Obžalovaný se tedy i s nožem otočil na poškozeného, který stál za ním, a poškozený jej chytil za zápěstí, aby ho obžalovaný nožem neporanil. Poté obžalovaný náhodou poškozeného lehce bodl nožem do boku, a to pravou rukou do levého boku poškozeného, kdy on sám neumí přesně vysvětlit, jak k bodnutí došlo, ale z jeho strany nešlo o úmyslné bodnutí. Během tohoto konfliktu do pokoje nikdo nepřišel a poškozený ihned po bodnutí utekl z pokoje. Obžalovaný si povšiml, že poškozený měl trochu krve na pravé ruce. Fyzický konflikt s poškozeným se odehrál potmě, respektive pokoj byl osvětlen světly z ulice, ale obžalovaný neví, kdo světlo zhasl a kdy přesně se tak stalo. Na chodbě pak poškozenému pomohl S■■■■, který žije na ubytovně, odvedl poškozeného dolů ke vchodu do ubytovny, a zavolał policii a agenturu práce. Když poškozený odešel, obžalovaný začal hledat cigarety a kontroloval, zda se mu neztratilo i něco jiného. Přitom zjistil, že se mu ztratilo 35.000 Kč a domnívá se, že peníze mu ukradl poškozený. Obžalovaný šel následně za poškozeným, kdy v ruce za zády držel nůž, ale neví, z jakého důvodu si jej s sebou vzal. Poškozenému ale obžalovaný nijak nevyhrožoval a nic mu neříkal. Naopak poškozený vykřikoval, že jej chce obžalovaný zbít. Obžalovaný dále uvedl, že neví, kde v těle se nachází osrdečník, ovšem s umístěním srdce je srozuměn.
3. Svědek L■■■■ F■■■■ M■■■■ uvedl, že předmětného dne se vrátil z práce a obžalovaný začal pít alkohol, kdy vypil několik piv a asi půl litru tvrdého alkoholu. Sám svědek večer vykouril cigaretu marihuany a den předtím si aplikoval dávku pervitinu. Svědek chtěl jít kolem sedmé hodiny večer spát a žádal obžalovaného, aby zhasl světlo. Obžalovaný ale světlo na noc pravidelně nezhasínal a kvůli tomu se hádali. Stejně tak se začali hádat i onoho dne, kdy obžalovaný začal být agresivnější a když si uvařil jídlo, hodil ho do koše. Svědek si pak okolo 22:00 hod. šel na obžalovaného stěžovat správce ubytovny, která ho ale odbyla s tím, ať to ještě vydrží a následně bude s koordinátorem řešit přemístění obžalovaného na jiný pokoj.

Svědék se tedy vrátil na pokoj, zhasl světlo, lehl si do postele a do jednoho ucha si dal špunt. Svědek spal v místnosti na posteli vpravo od dveří, hlavu měl u okna, a jelikož spal na zádech, měl výhled do celé místnosti. V pokoji bylo zhasnuto, ale prostor byl částečně osvětlen venkovními světly. Obžalovaný seděl u stolu a najednou řekl, „F■■■■, bojíš se smrti? Bojíš se zemřít?“. Svědek tomu však nevěnoval pozornost, jelikož chtěl spát a řekl jenom: „P■■■■, ty chod' do piči.“ Na to svědek slyšel odsunutí židle, následně kroky, a poté už viděl obžalovaného, který šel k jeho posteli. V tom okamžiku byl obžalovaný zhruba metr od něj, ale svědek nezaregistroval, že by měl obžalovaný v ruce nůž. Svědek se v tu chvíli začal zvedat z postele, jelikož se domníval, že jej chce obžalovaný udeřit. Obžalovaný jej ale namísto toho bodl, což si ale svědek uvědomil, až když mu začala téct krev. Když byl nůž v jeho těle, chytil ruku obžalovaného s nožem a úder zpomalil, takže nůž nepronikl tak hluboko. Svědek si ale nepamatuje, jakou rukou jej obžalovaný bodl, ani v jaké přesné vzájemné poloze se nacházeli. Svědek se pak s obžalovaným začali přetahovat, až svědek odstrčil obžalovaného na zem, což nebylo tak těžké, jelikož byl opilý. Obžalovaný byl poté na zemi, ale svědek stále držel za jednu ruku. Svědek se naklonil k obžalovanému dolů, aby se pokusil vyprostit z jeho sevření a během toho se ho obžalovaný snažil nožem bodat do nohou, což se mu ale nepodařilo. Svědek poté začal křičet o pomoc, kdy do pokoje vešla správčová a za ní byl i její manžel a sousedé z bytu naproti. V pokoji rozsvítili, a když jej uviděli zkrvaveného, zase zavřeli dveře a do konfliktu se nemíchali. Svědkovi se poté podařilo z pokoje utéct, kdy šel do pokoje nějakého S■■■■ na stejné chodbě. Tento S■■■■ dal svědkovi nějaký hadr, který si přitiskl na ránu. Obžalovaný poté šel dále za svědkem, kdy na něho volal, že jej zabije, přičemž nůž měl stále v ruce. Svědek byl následně ošetřen záchrannou službou a dva týdny byl léčen na chirurgickém oddělení v nemocnici. V přípravném řízení svědek uvedl, že když se posadil na posteli, ucítil bolest na levé straně hrudníku a došlo mu, že jej obžalovaný bodl. Svědek zachytil ruku s nožem, kdy obžalovaný svíral nůž ve své levé ruce. Dále svědek uvedl, že obžalovaný byl v útoku dále aktivní i po první ráně nožem, kdy v napadání svědka neustal a snažil se jej nožem zasáhnout. Obžalovaný se jej snažil bodnout do těla, čemuž se svědek bránil a chytil obžalovaného za ruku s nožem a poté se mu jej podařilo povalit na zem. Svědek také uvedl, že si již nepamatuje, že by mu obžalovaný na chodbě ubytovny nějak vyhrožoval, byť je možné, že to slyšeli ostatní přítomní. K tomu svědek v hlavním líčení uvedl, že již při svém výslechu na policii uváděl, že neví přesně, jestli na posteli ještě seděl, když jej obžalovaný bodl, nebo již stál a bohužel to nekáže přesně říci, jelikož celý incident byl poměrně dynamický a on sám si bodnutí nejprve nepovšiml. Pokud jde o další napadání ze strany obžalovaného, svědek upřesnil, že obžalovaný jej bodl pouze jednou a poté se ho snažil bodnout pouze do nohou. Na tělo další rány nesměřovaly. Pokud jde o výhrůžku zabití, na to si svědek skutečně vzpomněl, kdy u této události byl i S■■■■, který mu dal hadr na ránu. Svědek dále uvedl, že v minulosti měl s obžalovaným konflikt kvůli tomu, že obžalovanému odcizil částku 200 Kč, a když to obžalovaný zjistil, řešil to s koordinátorem. Poté se s obžalovaným dohodl na tom, že když od něj bude něco potřebovat, řekne mu to a nebude mu nic krást.

4. Svědkyně M■■■■ T■■■■ uvedla, že bydlí na ubytovně v ■■■■■ v ■■■■■, kde má byt v přízemí blízko vchodu. Předmětné noci po desáté hodině večerní ji vzbudil hluk, kdy si myslela, že si na chodbě někdo hlasitě povídá, a proto vyšla ven z bytu. Na chodbě byl poškozený, který byl celý zkrvavený a přikládal si mikinu na ránu a spolu s ním tam byl další muž, který nevěděl, co má dělat. Následně přijeli ještě další dva muži, zřejmě koordinátoři z práce. Poškozený se opíral o topení, byl v šoku, svědkyně na něj mluvila, aby neomdlel a dala mu napít vody. Poškozený říkal, že ho obžalovaný zničehonic bodnul a obviňoval jej z něčeho, co neudělal. Poškozený se poté posadil a svědkyni se zdálo, že přestává vnímat. Svědkyně říkala ostatním mužům, aby zavolali policii a záchrannou službu, ale oni to odmítali a křičeli na ni, aby se o nic nestarala a vrátila se do bytu. Na místo pak během pěti až sedmi minut přišel obžalovaný, který držel v ruce nůž, kdy tuto ruku měl za zády. Obžalovaný

začal na poškozeného křičet, že jej okradl, že je to podvodník a že ho zabije. Obžalovaný také říkal, že jej poškozený schválně opil, aby ho mohl okrást a dále uváděl, že to co mu udělal, je ještě málo a že jej zabije. Přitom již držel nůž před sebou a mířil s ním na poškozeného. Obžalovaný byl opilý, vypadal jako psychopat a svědkyni přišlo, že má škodolibou radost, že poškozenému ublížil. Poškozený se obžalovaného zjevně bál a na výhrůžky příliš nereagoval a nemluvil. Koordinátoři křičeli na obžalovaného, ať toho nechá a ať jde od poškozeného pryč. Obžalovaný nadával i svědkyni, což ji vylekalo a šla zavolat policii. Dále z bytu vyšel i partner svědkyně, který na obžalovaného křičel, aby položil nůž, což obžalovaný učinil a položil nůž na schody.

5. Svědek S [REDACTED] S [REDACTED] uvedl, že se předmětného večera okolo 22:30 hod. vrátil z práce na ubytovnu, a když šel okolo pokoje, ve kterém bydleli obžalovaný s poškozeným, slyšel z pokoje hluk. Nebyl ale slyšet žádný křik nebo nějaké slova, šlo pouze o hluk. Svědek zaklepal na dveře jejich pokoje, ale nikdo se neozval a hluk neustával. Svědek proto otevřel dveře pokoje, ve kterém se svítilo. V pokoji na zemi ležel poškozený a na něm seděl obžalovaný, který měl v ruce kuchyňský nůž. Ruku s nožem měl položenou v oblasti svého kolene, ale svědek neviděl, zda mu poškozený ruku nějak držel. Na stěně, na stole a na skříni byla vidět krev, ale svědek neviděl, kdo byl zraněn. Na noži svědek krev neviděl. Svědek se obou zeptal, co v pokoji dělají, ale ani jeden mu neodpověděl a pouze se na něj podívali. Svědek proto z pokoje odešel do svého pokoje a zatelefonoval jejich koordinátorovi. Celý výjev v pokoji svědek sledoval pouze chvilku, určitě méně než minutu. Svědek poté zůstal ve svém pokoji až do příjezdu policie.
6. Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl přečten úřední záznam o podaném vysvětlení O [REDACTED] B [REDACTED], který uvedl, že pracuje pro společnost R [REDACTED] s.r.o., kde rozváží zaměstnance a v této souvislosti zná obžalovaného i poškozeného. Obžalovaný byl vždy bezproblémový, pravidelně chodil do práce a nikdy na něj nebyly žádné stížnosti. Poškozený je naopak problémový zaměstnanec a zejména spolubydlící, kdy v minulosti opakovaně kradl spolubydlícím jídlo, cigarety a v jednom případě i peníze. Právě obžalovaný si stěžoval, že mu poškozený ukradl 500 Kč a jídlo, což poškozený následně přiznal a slíbil, že peníze obžalovanému vrátí. Pokud jde o projednávaný incident, na ubytovnu přijel okolo 23:00 hod. na žádost pana T [REDACTED]. Vešel do ubytovny, kde stál poškozený, byl celý od krve, rukou si držel ránu na hrudníku a říkal, že jej obžalovaný bodl. Poté na místo přijel T [REDACTED] a přišla i nějaká paní s pánem, kteří bydleli v přízemí. Najednou přišel i obžalovaný, který za zády držel nůž. Na opakovanou žádost pak obžalovaný poodstoupil, položil nůž a lehl si na zem. Poté již přijela policie a záchranná služba. Obžalovaný uváděl, že poškozeného bodl, jelikož mu poškozený kradl věci a on už toho měl dost. Kvůli tomu se také hádali, kdy poškozený zapíral, že by mu něco ukradl. Nezaznamenal tedy, že by obžalovaný poškozenému vyhrožoval zabitím, ale nevylučuje to, jelikož se soustředil na to, aby se vzájemně nenapadli a aby obžalovaný odložil nůž. Když poškozený seděl na zemi, obžalovaný na něho mířil nožem a něco říkal, ale neví co, jelikož byl v šoku a nevnímal ho.
7. Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl dále přečten úřední záznam o podaném vysvětlení V [REDACTED] T [REDACTED], který uvedl, že mimo jiné pracuje i jako koordinátor pro společnost R [REDACTED] s.r.o. Na poškozeného byly od počátku stížnosti od jiných zaměstnanců, dle kterých jim poškozený kradl jídlo a peníze. Soužití poškozeného a obžalovaného bylo problematické, kdy i obžalovaný si stěžoval, že mu poškozený zhruba ve dvou případech ukradl peníze, a to 200 Kč a 300 Kč. Pokud jde o projednávaný incident, na ubytovnu přijel okolo 23:00 hod. na žádost svědka S [REDACTED]. On sám pak na místo zavolal i O [REDACTED] B [REDACTED], který přijel před ním. Dále byla na místě svědkyně T [REDACTED]. Na recepci seděl poškozený na radiátoru, poté na zemi, byl evidentně zraněný na levém boku, celý od krve a

nic neříkal. Po chvíli na recepci sešel i obžalovaný, který byl opilý a v ruce za zády držel nůž. O ■■■■■ B ■■■■■ obžalovanému řekl, aby nůž položil na zem, což obžalovaný učinil a nesnažil se poškozeného napadat. Obžalovaný říkal poškozenému, že mu krade věci a jídlo, a proto se pohádali a poprali. Neslyšel však, že by obžalovaný vyhrožoval poškozenému smrtí.

8. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, je patrné, že objektivními lékařskými metodami bylo zjištěno, že poškozený utrpěl bodnou ránu v levé hrudní dutině s poraněním levé plicе s vbodem v pátém mezižebří vlevo v podpažní čáře. Bodný kanál o délce okolo 15 cm směřoval dopředu a dolů směrem k osrdečníku. Konec bodného kanálu se nacházel v dolním laloku levé plicе při osrdečníku. V průběhu bodného kanálu došlo k poranění hrudní stěny a pohrudnice, dále k nalomení horního konce šestého žebra, průběhu poplicnice a dolního laloku levé plicе. V souvislosti s bodným poraněním došlo ke krevním ztrátám z levé hrudní dutiny v objemu cca 500 ml, byla zjištěna přítomnost krevních sraženin v levé hrudní dutině, došlo k nahromadění plynu v levé hrudní dutině a k pohmoždění levé plicе v průběhu bodného kanálu s poruchou vzdušnosti plicе. U poškozeného dále došlo k počínajícímu šokovému stavu s poklesem krevní tlaku. Ze soudnělékařského hlediska se jedná o těžké poranění s poraněním hrudní stěny a poranění levé plicе jakožto důležitých orgánů, a ze soudnělékařského hlediska lze tedy vzniklé poranění hodnotit jako těžkou újmu na zdraví. Poranění levé hrudní dutiny a levé plicе lze dobře vysvětlit mechanismem průniku ostrého hrotnatého nástroje do levé hrudní dutiny. Charakter zranění odpovídá poranění levé hrudní dutiny ostrým nástrojem s průběhem dolního laloku levé plicе. Vzhledem k poranění šestého žebra lze usuzovat, že poranění vzniklo relativně střední až velkou intenzitou násilí (na stupnici malá – střední – velká intenzita). Průběh bodného kanálu odpovídá pozici dlouhé osy ostrého hrotnatého nástroje směřující proti poškozenému zleva z boční plochy hrudníku směrem dovnitř do středu hrudní dutiny a lehce dopředu a dolů směrem k srdci. Poranění lze dobře vysvětlit v souvislosti s vedeným útokem na poškozeného tak, jak ho poškozený sám popsal. Charakter zranění (zejména lokalizace v bodu a směr bodného kanálu) vylučuje možnost, že by si takové poranění přivodil poškozený sám, a to jak při sebepoškozujícím jednání, tak kupříkladu náhodným pádem na ostrý hrotnatý předmět. Zranění podstatně znesnadňovalo obvyklý způsob života poškozeného, který byl po dobu jednoho týdne, od 24. 3. 2021 do 1. 4. 2021, hospitalizován a dále byl po dobu čtyř týdnů nucen dodržovat klidový režim a rehabilitovat dechové funkce. Bez včasné a vysoce odborné specializované lékařské péče by se šokový stav poškozeného dále postupně zhoršoval a prohluboval. Útok nožem na tělo poškozeného byl způsobitelný za použití nože s délkou čepele 15-20 cm způsobit i podstatně závažnější poranění srdce, když vzdálenost bodného kanálu od osrdečníku byla jen několik málo centimetrů (přibližně méně než pět), či poranění plicní tepen, které mohlo přivodit smrt poškozeného. Při zasažení srdce nebo velkých tepen by se rychle manifestoval pokrvácivý šok, nastal by pokles krevního tlaku s nedostatečným prokrvením mozkové tkáně, zastřel by se stav vědomí, zpomalily by se reflexy, vymizela by schopnost aktivní cílené sebeobrany, poškozený by v čase do několika minut nebyl schopen volní cílené pohybové aktivity a při ztrátách 20 - 30 % krve by postupně ochabovala srdeční činnost až k srdeční zástavě. V hlavním líčení pak znalec stvrdil závěry písemně vypracovaného znaleckého posudku a dále uvedl, že poškozený mohl být nožem zasažen jak v pozici vsedě, tak v pozici ve stoje. V žádném případě se však nemohl bodnout sám, jelikož pravou rukou by nemohl dosáhnout do místa v bodu a vést nůž daným bodným kanálem a levá ruka by zase nebyla schopna vzhledem k intenzitě násilí způsobit předmětné poranění. Poškozený si nemohl způsobit poranění sám ani při nějaké nehodě, a to vzhledem k lokalizaci místa v bodu. Je nepochybné, že šlo o útok ze strany jiné osoby, který byl aktivně vedený, a to s ohledem na intenzitu násilí, které muselo být vyvinuto, aby došlo k nalomení šestého žebra. Pokud jde o délku bodného kanálu, jde samozřejmě o údaj, který nelze exaktně stanovit, nicméně vzhledem ke konstituci poškozeného a charakteru použitého nože, se délka bodného kanálu

mohla pohybovat v rozmezí od 12 do 20 cm, ale jde pouze o odhad. Poškozený se sice během prvních minut po bodnutí pohyboval, ale to nic neříká o závažnosti poranění. Krvácení totiž neustále pokračuje, a byť byl poškozený stimulován návykovými látkami, šokový stav byl neodvratný. Dále pak znalec uvedl, že vzhledem ke krevním ztrátám poškozeného, poklesu tlaku a zvýšení tepové frekvence je zjevné, že u poškozeného nastupoval šokový stav z nadměrných krevních ztrát. Pokud by se poškozenému nedostalo odborné lékařské péče, tento šokový stav by se dále prohluboval a v průběhu několika minut až několika desítek minut by krevní ztráty byly tak velké, že by došlo ke zhroucení krevního oběhu a zástavě srdce. Poškozenému také hrozilo úmrtí v důsledku udušení vlastní krví, neboť při obdobném poranění dochází ke vdechování krve i do nepoškozené plicí a postupnému dušení. Pokud by došlo k poranění srdce, krvácení by bylo mnohem rychlejší a šokový stav by se prohloubil mnohem rychleji, v řádu desítek sekund až několika minut.

9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, je patrné, obžalovaný netrpí a ani v období páchaní trestného činu netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy ani organickým psychosyndromem ani závislostí na alkoholu či jiné návykové látce ani poruchou osobnosti. Intelekt obžalovaného je v pásmu průměru, osobnost je akcentovaná, s rysy emoční nevyváženosti a nezdrženlivosti, se sníženou frustrační tolerancí a impulsivní reaktivitou v zátěži a opilosti, dále je zde škodlivé užívání alkoholu bez závislosti a hazardní hráčství. V době páchaní trestného činu zde byla prostá opilost středního stupně a prostý afekt (nejednalo se o opilost a afekt patické), tyto akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost, vedly k ventilaci nahromaděných negativních emocí. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z osobnostních rysů obžalovaného, jeho reaktivity a interaktivity s poškozeným. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky alkoholu na své jednání a chování a je schopen odolat jeho požití. V době páchaní trestného činu byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zcela zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, a to vlivem prosté opilosti a prostého afektu u akcentované osobnosti. Z primárně psychiatrického hlediska není obžalovaný společnosti nebezpečný a znalec nenavrhuje žádná ochranná léčebná opatření. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení.
10. Z kamerových záznamů pořízených u vchodu do ubytovny v [redacted] č. p. [redacted] je patrné, že ve 22:46:06 hod. se u vchodových dveří objevuje O [redacted] B [redacted]. V 22:46:15 hod. do záběru kamery vstupuje poškozený, který jde O [redacted] B [redacted] otevřít dveře, přičemž si přidržuje mikinu na krvácejícím levém boku. K oběma mužům dále ve 22:46:29 hod. přichází blíže neztotožněný vyšší mladý muž. Všichni tři spolu následně hovoří. Je patrné, že hovoří i s osobou mimo záběr kamery (zřejmě se svědkyní T [redacted]). O [redacted] B [redacted] telefonuje a hovoří s poškozeným (dle záznamů z linky 155 je zjevné, že telefonuje s operátorkou linky 155). Ve 22:47:48 hod. pak na místo přichází i V [redacted] T [redacted]. Poškozený sedí na radiátoru a opírá se o stěnu. Ve 22:51:25 hod. pak z venku přichází další blíže neztotožněný muž, který hovoří s ostatními. O [redacted] B [redacted] kontroluje stav poškozeného, který začíná omdlívat a následně si sedá na zem. Ve 22:53:36 hod. vchází do záběru kamery svědkyně T [redacted], která dává poškozenému napít. Ve 22:54:52 začíná O [redacted] B [redacted] opět telefonovat (dle záznamů z linky 155 je zjevné, že opět telefonuje s operátorkou linky 155) a zároveň se v záběru kamery objevuje obžalovaný, který jde směrem k poškozenému, přičemž v pravé ruce ukryté za zády svírá nůž. O [redacted] B [redacted] i další tři přítomní muži obžalovaného nepouštějí k poškozenému a gesty mu naznačují, aby ustoupil, což obžalovaný činí, ale zároveň ruku s nožem dává před sebe. Zároveň se však ve 22:55:14 hod. dostává mimo záběr kamery a všichni čtyři přítomní muži jdou za ním. Ve 22:56:01 hod. se všichni vrací do

záběru kamery, obžalovaný je již odzbrojen a má ruce za zády. O [redacted] B [redacted] obžalovaného postrkuje ke stěně, kde obžalovaný zůstává stát až do příjezdu policie.

11. Soud v dané věci neakceptoval návrh na doplnění dokazování ze strany obhajoby, která navrhovala opětovný výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který by se měl znovu vyjádřit k délce bodného kanálu, kdy obžalovaný je přesvědčen, že pokud by bodný kanál měřil skutečně okolo patnácti centimetrů, poškozený by musel být usmrčen. Stejně tak soud nedoplnil dokazování obžalovaným navrženým znaleckým zkoumáním nože, kterým byl poškozený pobodán, což mělo opět přinést údaje o délce bodného kanálu. V této souvislosti také obžalovaný poukázal na to, že v usnesení o zahájení trestního stíhání, v usnesení o vazbě, jakož i v dalších procesních rozhodnutích, je uvedeno, že bodné zranění bylo hloubky toliko 5 cm a v tomto ohledu vnímá podstatný rozpor se závěry znaleckého posudku. Pokud jde o oba navržené důkazy, soud je přesvědčen o jejich nadbytečnosti. Přibráný znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství se k otázce délky bodného kanálu dostatečně vyjádřil jak v písemně vypracovaném znaleckém posudku, tak následně v rámci svého výslechu v hlavním líčení. Znalec zdůraznil, že určení délky bodného kanálu je z jeho strany pouze kvalifikovaným odhadem zakládajícím se na objektivně zjištěných skutečnostech, jako je zejména zjištěné poranění poškozeného, jeho tělesná konstituce a charakter použité bodné zbraně. Na základě těchto údajů pak znalec dospěl k závěru, že délka bodného kanálu se mohla pohybovat v rozmezí od 12 do 20 cm, tedy okolo 15 cm. Tento závěr tedy znalec pečlivě odůvodnil a je plně akceptovatelný. Navíc je třeba konstatovat, že samotná délka bodného kanálu není pro soud nijak podstatná, když důležité je objektivní zjištění, že bodná rána zasáhla levou plíci poškozeného, a to v místě velice blízko jak plicních tepen, tak srdce. Další dokazování k délce bodného kanálu by tak nemohlo ve věci nic podstatného přinést. Pokud jde o poznatek obžalovaného, že v popisu skutku uvedeném v usnesení o zahájení trestního stíhání (který je následně kopírován i v dalších procesních rozhodnutích), je třeba říci, že policejní orgán zpočátku skutečně operoval s údajem o hloubce bodné rány 5 cm. Tento údaj je chybný a zřejmě vznikl špatnou interpretací lékařských zpráv Oblastní nemocnice [redacted] ze dne 24. 3. 2021 a 1. 4. 2021, kde je uvedeno „... *pod L axilou cca 5 cm vstup, rána žílně prosakuje, ...*“. Tento poznatek si policejní orgán, nemaje ještě k dispozici znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zjevně vyložil jako údaj o ráně hloubky pěti centimetrů v těle poškozeného. Ve skutečnosti však znamená, že bodný nástroj vstoupil do těla poškozeného cca pět centimetrů pod levou podpažní jamkou a s délkou bodného kanálu nemá nic společného. V důsledku této špatné interpretace se tedy do popisu skutkového děje v usnesení o zahájení trestního stíhání skutečně vloudil nesprávný údaj o hloubce bodné rány, ale toto pochybení nemělo žádný vliv na další průběh trestního stíhání a nemá ani žádný vliv na zachování totožnosti žalovaného skutku.
12. Bylo tedy na soudu, aby zvláště pečlivě hodnotil všechny provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech. Pokud jde o skutek popsany pod bodem I. ve výrokové části tohoto rozsudku, je nesporné, že dne 23. 3. 2021 okolo 23:30 hodin na ubytovně v domě č. p. [redacted] v [redacted] v [redacted] obžalovaný G [redacted] bodl poškozeného M [redacted] kuchyňským nožem s délkou čepele 20 cm. Tyto skutečnosti totiž bezpečně vyplývají z výpovědí jak poškozeného, tak obžalovaného, který doznal, že zajištěným kuchyňským nožem skutečně poškozeného bodl, o čemž nakonec svědčí i nalezené krevní stopy na předmětném noži, když z provedených odborných vyjádření je nepochybné, že šlo o krev poškozeného, a taktéž krevní stopy zajištěné v pokoji obžalovaného a poškozeného. Časové údaje pak vyplývají zejména z kamerových záznamů na ubytovně a ze záznamů o hovorech na linku 155. Z výpovědí poškozeného a obžalovaného také vyplynulo, že samotnému fyzickému konfliktu předcházela slovní hádka, jejíž podstatou byl spor o to, má-li být v pokoji rozsvíceno, či zhasnuto. Zároveň z jejich výpovědí vyplynulo, a je to dokumentováno i

vypracovanými lékařskými vyšetřeními, že poškozený byl pod vlivem drog, a to marihuany a pervitinu, zatímco obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, kdy ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyplynulo, že v jeho případě šlo o prostou opilost středního stupně.

13. Dále se však skutkové verze obžalovaného a poškozeného odlišují. Obžalovaný tvrdí, že po proběhlé hádce začal hledat cigarety, které však nenašel, přičemž byl přesvědčený, že mu je zcizil právě poškozený. S tímto přesvědčením slovně konfrontoval poškozeného, který ho napadl, a to tak že obžalovaný klečel, poškozený k němu přiskočil, vzal jej zezadu za ramena a tlačil mu koleno do zad. Na to obžalovaný vstal a ze sklenice asi metr od skříně vyndal svůj kuchyňský nůž, kterým chtěl poškozeného vystrašit. Obžalovaný sice nic neříkal, ale domníval se, že tento způsob jednání odradí poškozeného, aby jej dále okrádal. Obžalovaný se tedy i s nožem otočil na poškozeného, který stál za ním a poškozený jej chytil za zápěstí, aby ho obžalovaný nožem neporanil. Poté obžalovaný náhodou poškozeného lehce bodl nožem do boku, a to pravou rukou do levého boku poškozeného, kdy on sám neumí přesně vysvětlit, jak k bodnutí došlo, ale z jeho strany nešlo o úmyslné bodnutí. Během tohoto konfliktu do pokoje nikdo nepřišel a poškozený ihned po bodnutí utekl z pokoje. Uvedenou verzi obžalovaného však soud hodnotí jako nevěrohodnou, jelikož je jednak nelogická, postrádá spontánní vyličení detailů konfliktu, a jednak je i v rozporu s dalšími provedenými důkazy. Především není vůbec jasné, z jakého důvodu by poškozený obžalovaného napadal, když jemu obžalovaný nic neukradl, navíc v tu chvíli poškozený mohl jít spát, což bylo podstatou jejich předešlého sporu. Soud má naopak za to, že motiv útoku lze jednoznačně shledat u obžalovaného, ve kterém evidentně narůstala frustrace z toho, že jej poškozený okradl o peníze, což poškozený sám doznal a vyplynulo to i z výpovědi O ■■■■■ B ■■■■■. Obžalovaný měl dále po tomto prvotním napadení jednoduše vstát, vzít do ruky nůž a namířit jej na poškozeného, čímž chtěl docílit toho, aby jej poškozený přestal okrádat, ovšem není vůbec jasné, jak toho chtěl docílit, když poškozenému nic neřekl. Obžalovaný dále nebyl schopen vysvětlit, jak vlastně došlo k samotnému bodnutí, kdy pouze uvedl, že rozhodně neměl v úmyslu poškozeného bodnout a chtěl jej jen vystrašit. To je ale v příkrém rozporu se závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který vysvětlil, že v dané věci se nemohlo jednat o nějaké náhodné poranění vzniklé při případných tahanicích o nůž, ale muselo se ze strany obžalovaného jednat o aktivní volní útok, neboť bodná rána byla vedena poměrně intenzivně, a to střední až velkou intenzitou násilí, kdy došlo k nalomení šestého žebra poškozeného. Náhodný vznik poranění je tak zcela vyloučen. Dále pak obžalovaný uvedl, že poškozený po bodnutí z pokoje ihned utekl, což je ale v rozporu s výpovědí svědka S ■■■■■, který popsal, že do pokoje obžalovaného a poškozeného nahlédl, neboť z něj slyšel hluk, v pokoji se svítilo, na zemi ležel poškozený a na něm seděl obžalovaný s nožem v ruce. Soud má při tom výpověď svědka S ■■■■■ za věrohodnou, jelikož svědkova výpověď je dlouhodobě zcela konstantní, relativně podrobná, svědek odpovídal na dotazy ochotně a bez váhání a nemá žádný vztah ani k poškozenému, ani k obžalovanému, a nemá tedy žádný motiv pro poskytnutí vědomě nepravdivé výpovědi. Z výpovědi svědka S ■■■■■ tedy vyplynulo, že fyzická konfrontace mezi obžalovaným a poškozeným nepochybně musela trvat delší dobu než tvrdí obžalovaný, dle kterého se také konflikt odehrál při zhasnutých světlech a není tedy jasné, kdo měl světla v pokoji rozsvítit, když tam dle obžalovaného nikdo jiný nevešel. Ze všech uvedených důvodů tak má soud výpověď obžalovaného za nevěrohodnou.
14. Oproti tomu soud jako věrohodnou, alespoň co do podstatných aspektů projednávané věci, shledává výpověď poškozeného. V této souvislosti lze konstatovat, že výpověď poškozeného je od počátku vcelku konstantní, byť lze vidět určité drobné odchylky v jednotlivých výpovědích, což ale dle názoru soudu lze vnímat jako důsledek plynutí času od projednávané události. Poškozený v hlavním líčení vypovídal detailně, spontánně a rychle reagoval na

položené dotazy a přiznal i svůj negativní podíl na celém konfliktu, kdy doznal, že v minulosti obžalovanému zcizil peněžní prostředky, a doznal též předchozí užívání návykových látek. Poškozený tedy nezamlčel ani okolnosti, které pro něho mohou vyznívat negativně, což svědčí o věrohodnosti jeho výpovědi. Nebyl také prokázán jakýkoli motiv poškozeného svou nepravdivou výpovědí obžalovaného poškodit, když poškozený se s obžalovaným znal poměrně krátce pouze jako spolubydlící na pokoji ubytovny, jinak se nestýkali a žádné jiné vazby je nepojí. Poškozený ani neuplatnil žádný nárok na náhradu nemajetkové újmy, takže nemá ani majetkový zájem na odsouzení obžalovaného. Ze všech uvedených důvodů má tedy soud výpověď poškozeného za věrohodnou.

15. Z výpovědi poškozeného tedy vyplynulo, že po předchozí hádce s obžalovaným, poškozený zhasl světlo, lehl si do postele, a obžalovaný se jej dotázal, zda se bojí smrti a zda se bojí zemřít, na což poškozený reagoval očekávatelnou vulgární odpovědí plasticky vykreslující jeho okamžitý negativní emoční vztah k obžalovanému po předchozím verbálním konfliktu. Tato zdánlivě nepodstatná část výpovědi však pouze utvrzuje soud o věrohodnosti výpovědi poškozeného, když ilustruje rozpoložení obou aktérů následné fyzické konfrontace a nebyla-li by pravdivá, poškozený by neměl žádný důvod si ji vymýšlet a mohl by jednoduše konstatovat, že jej obžalovaný bez varování bodl. Z uvedeného popisu lze dovodit, že v obžalovaném se nahromadila frustrace z předchozího jednání poškozeného, který jej minimálně v jednom případě okradl a navíc si diktoval podmínky vzájemného soužití na pokoji, kdy vyžadoval zhasnutí světel za situace, kdy se obžalovaný chtěl najíst a dále pít a nakonec svou večeři hodil ve vzteku do koše. To zjevně vedlo k jeho následnému jednání, kdy se rozhodl poškozenému pomstít, kdy významnou roli hrálo předchozí požití alkoholu, které mělo významný odbrzdňovací účinek. Tyto skutečnosti jsou podporovány i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dle kterého je obžalovaný osobou s rysy emoční nevyváženosti a nezdrženlivosti, se sníženou frustrační tolerancí a impulsivní reaktivitou v zátěži a opilosti, kdy prostý afekt a prostá opilost akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost a vedly k ventilaci nahromaděných negativních emocí. Je tedy zjevné, že verze poškozeného plně koresponduje se zjištěným osobnostním profilem obžalovaného.
16. Poškozený dále popsal, že slyšel odsunutí židle, následně kroky, a poté už viděl obžalovaného, který šel k jeho posteli. V tom okamžiku byl obžalovaný zhruba metr od něj, aniž by však zaregistroval, že má v ruce nůž. Poškozený se začal zvedat z postele, jelikož se domníval, že jej chce obžalovaný udeřit. Obžalovaný jej ale namísto toho bodl, což si ale poškozený uvědomil, až když mu začala téct krev. Když byl nůž v jeho těle, chytil ruku obžalovaného s nožem a úder zpomalil, takže nůž nepronikl tak hluboko. V přípravném řízení sice poškozený vypovídal nepatrně odlišně, když uvedl, že když se posadil na posteli, ucítil bolest na levé straně hrudníku a došlo mu, že jej obžalovaný bodl. Poté zachytil ruku s nožem, kdy obžalovaný svíral nůž ve své levé ruce. Dále poškozený uvedl, že obžalovaný byl v útoku dále aktivní i po první ráně nožem, kdy v napadání neustal a snažil se poškozeného nožem zasáhnout. Tyto rozpory ale poškozený v hlavním líčení vysvětlil tak, že si není jistý, zda jej obžalovaný bodl ve chvíli, kdy ještě seděl, nebo kdy již stál a neví ani, v jaké ruce svíral nůž, jelikož celý konflikt byl velice dynamický a on sám si nejprve neuvědomoval, že je bodnutý. Poskytnuté vysvětlení je akceptovatelné vzhledem k tomu, že šlo o situační konflikt, který byl nepochybně velmi rychlý, z pohledu poškozeného nečekaný a tato jeho prvotní část musela trvat velice krátkou dobu. Je tedy pochopitelné, že si poškozený přesně neuvědomuje, jakou rukou jej obžalovaný bodl a zda se tak stalo v době, kdy ještě seděl, nebo kdy již stál, kdy znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství označil obě verze za možné. Soud tak uzavřel, že obžalovaný poškozeného nožem bodl v době, kdy poškozený z lůžka vstával, očekávaje úder rukou ze strany obžalovaného, tak jak to poškozený popsal v hlavním líčení.

Pokud pak poškozený revidoval své předchozí tvrzení o pokračování útoku ze strany obžalovaného nožem do jeho těla, čemuž se měl poškozený ubránit, soud akceptoval výpověď poškozeného z hlavního líčení, kde uvedl, že si je jistý jednou ranou nožem, která byla bezpečně zjištěna, a jde o verzi pro obžalovaného nepochybně příznivější. V této souvislosti lze ještě uvést, že obžalovaný se hájí tím, že pokud by obžalovaného skutečně bodl u lůžka, bylo by na tomto místě mnohem více krevních stop, které se naopak nacházejí zejména u skříně v pokoji. K tomu lze ale uvést, že absence krevních stop u lůžka poškozeného jeho verzi nikterak nevyvrací. Krátce po bodnutí jistě ještě nebyly krevní ztráty poškozeného nikterak velké, kdy navíc lze předpokládat, že prvotní krvácení bylo zachyceno tričkem, které měl poškozený na sobě. Není tedy nijak divné, že krevní stopy jsou od lůžka vzdálenější a vznikly až během dalšího zápasu mezi obžalovaným a poškozeným.

17. Poškozený totiž dále popsal, že když byl již nůž v jeho těle, zachytil ruku obžalovaného, takže nůž nepronikl tak hluboko. Poškozenému se poté podařilo obžalovaného odstrčit na zem, což se mu v důsledku jeho opilosti podařilo. Obžalovaný byl poté na zemi, ale poškozeného stále držel za jednu ruku. Poškozený se naklonil k obžalovanému dolů, aby se pokusil vyprostit z jeho sevření a během toho se ho obžalovaný snažil nožem bodat do nohou, což se mu ale nepodařilo. Poškozený poté začal křičet o pomoc, kdy do pokoje vešla správcová a za ní byl i její manžel a sousedé z bytu naproti. V pokoji rozsvítili, a když jej uviděli zkrvaveného, zase zavřeli dveře a do konfliktu se nemíchali. Uvedené tvrzení poškozeného o přítomnosti správcové v jejich pokoji nebylo potvrzeno jejím výslechem, jelikož nebyla v přípravném řízení ztotožněna, ale jeví se jako věrohodné, jelikož svědek S [REDACTED], který do pokoje poškozeného taktéž nahlédl, uvedl, že v pokoji bylo rozsvíceno. Obžalovaný i poškozený se přitom shodli, že na počátku jejich fyzického konfliktu byla světla v pokoji zhasnuta a pokoj osvětlovala jen světla z ulice. Zároveň oba uvedli, že si nejsou vědomi toho, že by jeden z nich světla rozsvítil. Jeví se tedy jako nutně pravdivé, že do pokoje před svědkem S [REDACTED] skutečně někdo vstoupil a světla rozsvítil. Poškozený se sice nezmiňuje o tom, že by svědek S [REDACTED] do pokoje vstoupil, je ale nutno si uvědomit, že v té době již byl poškozený ve stavu počínajícího šoku, a je tedy dobře možné, že si svědkovu přítomnost neuvědomoval, či mu splynula s dřívější přítomností osoby, která v pokoji rozsvítila. Počínající šok, dynamičnost konfliktu a jistě značné nervové vypětí také mohou dobře vysvětlit rozpor ve výpovědích poškozeného a svědka S [REDACTED], který popsal, že poškozený ležel na zemi, zatímco obžalovaný na něm seděl a v ruce držel nůž, když sám poškozený takovou situaci nezmínil a uvedl, že na zemi se nacházel pouze obžalovaný. Tento rozpor tak nenarušuje celkovou věrohodnost výpovědi poškozeného.
18. Poškozený dále uvedl, že se mu nakonec podařilo z pokoje utéct a vyhledal pomoc S [REDACTED], který obýval pokoj na stejné chodbě, kdy tento muž dal poškozenému hadr, který si přitiskl na ránu. Výpověď poškozeného přitom koresponduje i s kamerovým záznamem pořízeným u vchodu do ubytovny v [REDACTED] č. p. [REDACTED], ze kterého je patrné, že v 22:46:15 hod. šel poškozený otevřít dveře O [REDACTED] B [REDACTED], zatímco si na ránu tiskne kus oblečení a ve 22:46:29 hod. přichází k oběma mužům z prostoru ubytovny blíže neztotožněný vyšší mladý muž, který poškozenému dále pomáhá, a nepochybně tedy jde o osobu, o které se poškozený zmiňuje, kdy jeho přítomnost zaregistrovala i svědkyně T [REDACTED]. Bohužel ani tento muž nebyl ztotožněn a vyslechnut, nicméně jeho přítomnost je zjevná.
19. Veškerá poranění poškozeného pak byla objektivizována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, dle kterého poškozený utrpěl bodnou ránu v levé hrudní dutině s poraněním levé plíce s vbodem v pátém mezižebří vlevo v podpažní čáře. Bodný kanál o délce okolo 15 cm směřoval dopředu a dolů směrem k osrdečníku. Konec bodného kanálu se nacházel v dolním laloku levé plíce při osrdečníku. V průběhu bodného

kanálu došlo k poranění hrudní stěny a pohrudnice, dále k nalomení horního konce šestého žebra, průbodů poplicnice a dolního laloku levé plíce. V souvislosti s bodným poraněním došlo ke krevním ztrátám z levé hrudní dutiny v objemu cca 500 ml, byla zjištěna přítomnost krevních sraženin v levé hrudní dutině, došlo k nahromadění plynu v levé hrudní dutině a k pohmoždění levé plíce v průběhu bodného kanálu s poruchou vzdušnosti plíce. U poškozeného dále došlo k počínajícímu šokovému stavu s poklesem krevního tlaku. Uvedená poranění si vyžádala hospitalizaci poškozeného v době od 24. 3. 2021 do 1. 4. 2021.

20. Znaleckým posudkem a následným výsledkem znalce je dále prokazováno, že v případě, že by poškozenému nebyla poskytnuta včasná odborná pomoc, hrozil u něho rozvoj pokrvácivého šoku, jež by mohl vést i ke smrti v důsledku srdečního selhání, k čemuž by dle znalce došlo během několika minut až několika desítek minut, pokud by se do té doby poškozený neudusil. Smrt poškozeného pak hrozila i v případě, kdy by směr bodného kanálu byl nepatrně odlišný a došlo by k poranění srdce (osrdečníku) poškozeného, když vzdálenost bodného kanálu od osrdečníku byla jen několik málo centimetrů (přibližně méně než pět), případně by došlo k poranění plicní tepen. Při zasažení srdce nebo velkých tepen by se rychle manifestoval pokrvácivý šok, nastal by pokles krevního tlaku s nedostatečným prokrvením mozkové tkáně, zastřel by se stav vědomí, zpomalily by se reflexy, vymizela by schopnost aktivní cílené sebeobrany, poškozený by v čase do několika minut nebyl schopen volní cílené pohybové aktivity a při ztrátách 20 - 30 % krve by postupně ochabovala srdeční činnost až k srdeční zástavě. Z uvedeného tedy jednoznačně plyne, že možnost úmrtí poškozeného byla velice reálná a nedošlo k němu jednak v důsledku náhody a jednak v důsledku včasné odborné lékařské pomoci, která byla poškozenému poskytnuta nejprve pracovníky rychlé záchranné služby a poté lékaři v Oblastní nemocnici [REDACTED].
21. Ze všech výše uvedených skutečností má tedy soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výrokové části pod bodem I. tohoto rozsudku, přičemž dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zcela zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, a to vlivem prosté opilosti a prostého afektu u akcentované osobnosti.
22. Pokud jde o skutek pod bodem II. tohoto rozsudku, je obžalovaný usvědčován zejména výpovědí svědkyně T [REDACTED], kterou soud hodnotí jako věrohodnou, neboť svědkyně T [REDACTED] vypovídá od počátku totožně, její výpověď je logická, obsahuje vysokou míru detailů a je v souladu i s ostatními provedenými důkazy. Svědkyně vypovídala spontánně a na položené dotazy reagovala rychle a bez přemýšlení. Svědkyně také nemá žádný vztah ani k obžalovanému, ani k poškozenému, a není tedy nijak motivována k poskytnutí vědomě nepravdivé výpovědi. Svědkyně T [REDACTED] popsala, že se na chodbě u vchodu do ubytovny objevil pobodaný poškozený s dalším mužem. Následně přijeli ještě další dva muži, zřejmě koordinátoři z práce. Poškozený se opíral o topení, byl v šoku, svědkyně na něj mluvila, aby neomdlel a dala mu napít vody. Poškozený říkal, že ho obžalovaný zničehonic bodnul a obviňoval jej z něčeho, co neudělal. Poškozený se poté posadil a svědkyni se zdálo, že přestává vnímat. Svědkyně říkala ostatním mužům, aby zavolali policii a záchrannou službu, ale oni to odmítali a křičeli na ni, aby se o nic nestarala a vrátila se do bytu. Výpověď svědkyně T [REDACTED] pak koresponduje i s pořízenými kamerovými záznamy, ze kterých je patrné, že poškozený se u vchodu do ubytovny objevil v 22:46:15 hod., a to krátce po příjezdu O [REDACTED] B [REDACTED]. Následně k nim přichází i onen muž zřejmě srbské národnosti, který pomáhá poškozenému, hovoří spolu a poté hovoří s osobou mimo záběr kamery. Vzhledem k výpovědi svědkyně T [REDACTED] lze dovodit, že hovoří právě s ní, když je přesvědčuje, aby

zavolali policii a záchrannou službu, což O ■■■ B ■■■ i dle záznamů z linky 155 následně činí. Ve 22:47:48 hod. pak na místo přichází i V ■■■ T ■■■. Ve 22:51:25 hod. pak z venku přichází další blíže neztotožněný muž, který hovoří s ostatními. O ■■■ B ■■■, kontroluje stav poškozeného, který začíná omdlévat a následně si sedá na zem. Ve 22:53:36 hod. vchází do záběru kamery svědkyně T ■■■, která dává poškozenému napít. Ve 22:54:52 hod. začíná O ■■■ B ■■■ opět telefonovat (dle záznamů z linky 155 je zjevné, že opět telefonuje s operátorkou linky 155).

23. Svědkyně T ■■■ dále uvedla, že po několika minutách přišel na recepci i obžalovaný který držel v ruce nůž, kdy tuto ruku měl za zády. Toto tvrzení je opět v souladu s kamerovým záznamem, dle kterého obžalovaný přišel ve 22:54:52 hod., šel směrem k poškozenému, přičemž v pravé ruce ukryté za zády svíral nůž. O ■■■ B ■■■ i další tři přítomní muži obžalovaného nepustili k poškozenému a gesty mu naznačili, aby ustoupil, což obžalovaný učinil, ale zároveň ruku s nožem dal před sebe. Zároveň se však ve 22:55:14 hod. dostal mimo záběr kamery a všichni čtyři přítomní muži šli za ním. Svědkyně T ■■■ pak popsala, že obžalovaný začal na poškozeného křičet, že jej okradl, že je to podvodník a že ho zabije, přičemž držel nůž před sebou a mířil s ním na poškozeného, který se obžalovaného bál. Toto tvrzení poškozené již nelze ověřit objektivním kamerovým záznamem, který jednak neobsahuje zvukovou stopu a jednak obžalovaný v momentu, kdy dal nůž před sebe směrem k poškozenému, odešel ze záběru kamery a není tedy vidět, zda mluví, či nikoli. Ovšem jak již bylo uvedeno, soud nemá důvod svědkyni T ■■■ nevěřit, neboť uvedené výhrůžky smrti dobře zapadají do rámce jednání obžalovaného, který s nožem v ruce pronásledoval poškozeného až na recepci ubytovny, a to poté, co jej tímto nožem bodl. Další výhrůžky smrti ze strany obžalovaného tak rozhodně nejsou nikterak nepředstavitelné. Nadto i poškozený v hlavním líčení uvedl, že jej obžalovaný s nožem pronásledoval a říkal mu, že jej zabije. Výhrůžky usmrcením pak nezaregistrovali ani O ■■■ B ■■■ ani V ■■■ T ■■■, ovšem O ■■■ B ■■■ je výslovně nevyloučil, když uvedl, že obžalovaný mířil na poškozeného nožem a něco mu říkal, byť neví co, jelikož byl v šoku a soustředil se na to, aby se obžalovaný s poškozeným nenapadli a aby obžalovaný odložil nůž. Ani V ■■■ T ■■■ výslovně nevyloučil, že by obžalovaný poškozenému vyhrožoval a je dobře možné, že stejně jako O ■■■ B ■■■, tyto výhrůžky v kontextu mimořádně vypjaté situace nezaregistroval, nebo jim nevěnoval pozornost.
24. Ze všech výše uvedených skutečností má tedy soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výrokové části pod bodem II. tohoto rozsudku, přičemž dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zcela zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, a to vlivem prosté opilosti a prostého afektu u akcentované osobnosti.
25. V souladu s podanou obžalobou soud kvalifikoval jednání obžalovaného popsané pod bodem I. tohoto rozsudku jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Podle § 140 tr. zákoníku se přitom trestného činu vraždy dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí. Podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.
26. V daném případě nedošlo k úmrtí poškozeného, ale byla mu způsobena „toliko“ těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, kdy obžalovaný poškozenému dle

závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství způsobil poškození důležitého orgánu, a to levé plíce. S ohledem na objektivně zjištěná poranění poškozeného navrhuje obhajoba kvalifikovat jednání obžalovaného jako zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, když obžalovaný od počátku popírá, že by měl v úmyslu poškozeného usmrtit, a popírá tedy zejména subjektivní stránku žalovaného trestného činu. V dané věci ovšem soud došel k jednoznačnému závěru, že obhajobou navržená právní kvalifikace je nepřipadná.

27. Jestliže poškozený po útoku obžalovaného nezemřel, zásadní judikatorní a doktrinární otázkou je, jak přesně stanovit hranici, po jejímž překročení je nutné shledat, že došlo k pokusu vraždy z hlediska zavinění pachatele, tedy z hlediska subjektivní stránky, kdy obžalovaný navíc úmysl poškozeného usmrtit popírá. Podobně jako v případě dokonané vraždy je třeba z "aktivního vztahu pachatele ke způsobení následku (smrti jiného)" (*usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2016 sp. zn. 7 Tdo 543/2016*) najisto postavit, že úmyslem (přímým či nepřímým) obžalovaného bylo poškozeného zabít. Nejvyšší soud judikoval, že "závěr o úmyslu pachatele způsobit svým jednáním jinému smrt přitom nelze dovodit toliko ze zjištění, že úmyslně vykonal něco, co takový následek mohlo způsobit" (*usnesení ze dne 23. 3. 2016 sp. zn. 3 Tdo 406/2016*). V konkrétním případě vraždy či pokusu o ni Nejvyšší soud obecně stanovil, že k naplnění subjektivní stránky trestného činu "je třeba prokázat také to, že pachatel alespoň věděl o možnosti způsobení následku zde předpokládaného" (*usnesení ze dne 10. 11. 2010 sp. zn. 3 Tdo 835/2010*). Důležité tak je, aby pachatel věděl a byl srozuměn s tím, že svým jednáním může způsobit smrt poškozeného.
28. Při útoku na oblast hrudníku v jiném případě, který rozhodoval, Nejvyšší soud dovodil eventuální úmysl vraždit z toho, že obviněný zaútočil kuchyňským nožem s délkou čepele 19 cm na srdeční oblast, protože "i běžný laik dobře ví, že se v srdeční oblasti nachází životně důležité orgány" (*usnesení ze dne 18. 8. 2015 sp. zn. 4 Tdo 836/2015*) či z toho, "že nejrazantnější fyzické násilí směřovalo do míst, kde jsou uloženy životně důležité orgány" (*usnesení ze dne 30. 11. 2016 sp. zn. 3 Tdo 1556/2016*). Dále se Nejvyšší soud vyjádřil, že "obecně vzato ne každý útok nožem proti tělu poškozené osoby lze kvalifikovat jako zločin vraždy či jeho pokus" (*usnesení ze dne 11. 1. 2017 sp. zn. 8 Tdo 140 9/2016*).
29. Z teoretického hlediska je pak možno uvést, že pokud jde o subjektivní stránku žalovaného zločinu, je třeba uvést, že podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Volní složka úmyslu ve formě chtění, srozumění nebo smíření zahrnuje aktivní kladný vztah obžalovaného k možnému způsobení následku. V případě projednávaného zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku tedy k úmrtí poškozeného. Smíření se s možným následkem vyjadřuje nejnižší stupeň aktivní vůle pachatele. Srozuměním je přitom pokryta i tzv. nepravá lhostejnost, pro niž je charakteristické, že lhostejnost pachatele k tomu, zda následek nastane nebo nenastane, vyjadřuje jeho aktivní kladné stanovisko k oběma možnostem, tedy sice méně intenzivní, ale aktivní volní vztah k relevantnímu trestněprávnímu následku. Na úmysl způsobit zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku lze usuzovat zejména z případného použití zbraně, intenzity útoku, jeho provedení, a to zejména podle toho, proti jaké části těla útok směřoval, z pohnutky činu, z okolností, za kterých k útoku došlo a jaké nebezpečí pro

poškozeného reálně hrozilo. Důležité tak je, aby pachatel věděl, že jeho konkrétní jednání, tedy zejména způsob útoku, může mít za možný následek smrt, a aby si byl vědom souvislosti mezi svým jednáním a následkem. Pokus vraždy lze tedy shledat pouze v případě, kdy pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit smrt poškozeného, a pro případ, že ji způsobí, s tím byl srozuměn, přičemž konkrétní provedení tohoto jednání musí mít jednoznačnou souvislost s možností úmrtí, která je běžně rozpoznatelná pro pachatele a která je relativně pravděpodobná.

30. Aplikujeme-li uvedené teoretické a judikatorní premisy na daný případ, nelze dojít k jinému závěru, než že obžalovaný jednal minimálně v nepřímém úmyslu poškozeného usmrtit, tedy byl s možností jeho úmrtí alespoň srozuměn. Nelze totiž přehlédnout, že obžalovaný na poškozeného útočil v oblasti hrudního koše, přičemž i osoba bez medicínského vzdělání, tedy i běžný laik, dobře ví, že hrudní koš je místo, kde jsou uloženy životně důležité orgány, tedy srdce a plíce, takže obžalovaný věděl, že útočí na velmi rizikovou část lidského těla, která je navíc prostorově strukturovaná tak, že nedokáže cílit na místo, u kterého by věděl, že nemůže způsobit smrtelné poranění. Obžalovaný k útoku použil nůž s délkou čepele dvacet centimetrů, což bohatě stačilo k tomu, aby byly porušeny struktury hrudního koše a nůž pronikl hluboko do těla. Dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství pak byl útok veden střední až velkou silou, o čemž svědčí nalomení žebra poškozeného. Dle znalce pak byl následek v podobě úmrtí poškozeného naprosto reálný, neboť pokud by poškozený nebyl odborně ošetřen, zemřel by během několika desítek minut v důsledku pokrvácivého šoku, případně v důsledku udušení vlastní krví. Nadto je nutno dodat, že bylo pouze dílem náhody, že obžalovaný nezasáhl nožem srdce či plicní tepny, které se nacházely jen několik (méně než pět) centimetrů od bodného kanálu, a jejichž zasažení by mělo za následek velice rychlé krvácení, pokrvácivý šok a následnou zástavu srdce. Pokud by tedy obžalovaný útok vedl nepatrně jiným způsobem, mohlo být poranění poškozeného daleko fatálnější a jeho smrt neodvratitelná. Dále lze poukázat i na to, že obžalovaný svůj fyzický útok doprovodil i dotazy, zda se poškozený bojí smrti, což opět jen poukazuje na to, že obžalovaný si byl následku v podobě úmrtí poškozeného dobře vědom. V tomto ohledu lze také poukázat na chování obžalovaného po činu, kdy nemohl přehlédnout, že poškozený krvácí, je v šoku, a přesto neučinil nic, aby mu pomohl. Namísto toho jej pronásledoval s nožem v ruce a nadále mu hrozil zabitím.
31. Na základě všech výše uvedených skutečností tak soud dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný si musel být minimálně vědom skutečnosti, že svým jednáním může způsobit úmrtí poškozeného, když mu vyhrožoval smrtí, silně jej bodl nožem do hrudního koše, a když začal poškozený krváčet, žádným způsobem mu nepomohl. Obžalovaný si tedy musel být vědom toho, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem a pro případ, že jej způsobí, byl s tím srozuměn. Obžalovaný tedy jednal minimálně ve formě nepřímého úmyslu usmrtit poškozeného. Pro úplnost musí soud uvést, že k zavinění ve formě toliko nepřímého úmyslu se přiklonil i vzhledem k výpovědi svědka S. [REDAKCE], který popsal situaci, kdy obžalovaný seděl na poškozeném s nožem v ruce. Pokud by přitom jednání obžalovaného bylo vedeno přímým úmyslem poškozeného usmrtit, v této chvíli mu zřejmě nic nebránilo, aby svůj záměr dokončil.
32. Jednání obžalovaného popsané pod bodem II. tohoto rozsudku pak soud kvalifikoval jako přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně jednotlivce proti některým závažným výhrůžkám. Vyhrožování musí být způsobilé vzbudit důvodnou obavu. Důvodnou obavou se rozumí

vyšší stupeň tísnivého pocitu ze zla, kterým je vyhrožováno. Důvodná obava sice nemusí vzniknout, ovšem její vznik musí být reálný, proto je třeba pečlivě hodnotit povahu a závažnost vyhrožování, neboť je třeba odlišit nebezpečné vyhrožování od projevů, při kterých bylo použito silných slov, ale ve skutečnosti o nic závažnějšího nešlo. Konkrétní výroky pachatele je třeba hodnotit ve spojení s jeho dalším konáním a jeho projevy této a teprve na základě komplexního posouzení situace je možné učinit závěr, zda se jedná o výhrůžky způsobilé vzbudit důvodnou obavu z jejich uskutečnění. Nevyžaduje se proto, aby výhrůžka pachatele konkrétně obsahovala slova přímo vyjadřující vyhrožování usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou, pokud přitom činil úkony svědčící o záměru vzbudit v poškozeném důvodnou obavu z usmrcení nebo způsobení těžké újmy (*k tomu srov. příměreně rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 21/2011 Sb. rozh. trest.*).

33. V dané věci je zjevné, že obžalovaný hrozil poškozenému usmrcením, a to za použití zbraně, když v ruce svíral kuchyňský nůž s délkou čepele 20 cm, a to krátce poté, co poškozeného tímto nožem napadl a poškozený byl vážně zraněn a krvácel. Z výpovědi svědkyně T. [REDAKCE] i z pořízeného kamerového záznamu je přitom zjevné, že poškozený měl z obžalovaného strach, tedy nepochybně měl obavy o svůj život i své zdraví. Samotné jednání obžalovaného pak nepochybně bylo objektivně způsobilé takový následek vyvolat. Všechny tyto zdůrazněné skutečnosti svědčí o tom, že jednání obžalovaného skutečně vzbudilo u poškozeného důvodnou obavu o jeho zdraví či život, a jednání obžalovaného u něj vyvolalo úzkost a strach. Vzhledem k charakteru výhrůžek obžalovaného a vzhledem k použití zbraně si přitom obžalovaný minimálně musel být vědom toho, že takového výhrůžky smrtí vzbudí v poškozeném důvodnou obavu o jeho život a zdraví, a byl tedy s takovou možností srozuměn. V jednání obžalovaného tak lze shledat minimálně úmysl nepřímý ve smyslu znění § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
34. V řízení tedy bylo prokázáno, že se obžalovaný jednak dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, přičemž jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo a jednak jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a takový čin spáchal se zbraní, čímž naplnil všechny znaky skutkové podstaty jednak zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a jednak přečinu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.
35. Při stanovení druhu a výše trestu soud postupoval podle obecných hledisek pro ukládání trestů, daných ustanovením § 39 a následujících tr. zákoníku, přičemž přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, máje na zřeteli splnění účelu trestu. V daném případě soud zohlednil zejména skutečnost, že obžalovaný se závažnějšího trestného činu vraždy dopustil toliko ve stádiu pokusu a ke škodlivému následku v podobě úmrtí poškozeného nedošlo, přičemž výše trestní sazby od deseti do osmnácti roků je nastavena právě na základě předpokladu úmrtí poškozeného. Obžalovanému pak polehčuje, že je na něj třeba hledět jako na osobu, která dosud nebyla soudně trestána a dále skutečnost, že v době činu řádně pracoval. Soud přihlédl i k tomu, že jednání obžalovaného předcházelo protiprávní jednání poškozeného, který obžalovaného okradl, byť šlo o částky vskutku nízké. Obžalovanému naopak přitěžuje, že se dopustil více trestných činů, a trest mu byl proto ukládán jako úhrnný. Soud pak po zvážení všech shora uvedených skutečností, okolností případu a po zvážení osobních a majetkových poměrů obžalovaného, uložil obžalovanému trest na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby, tedy trest odnětí svobody ve výměře deseti roků. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pak soud obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále pak soud obžalovanému uložil i trest propadnutí věci, a

to kuchyňského nože o celkové délce 34 cm a délce čepele 20 cm, který obžalovaný k útoku na poškozeného použil a který byl na místě činu zajištěn. Vzhledem k tomu, že obžalovaný je státním příslušníkem [REDAKCE], uložil mu soud i trest vyhoštění z České republiky na dobu deseti roků, tedy s ohledem na závažnost projednávaných trestných činů na dobu na horní hranici zákonem stanovené trestní sazby. Soud neuložil obžalovanému trest vyhoštění na dobu neurčitou s ohledem na to, že se v dané věci jednalo o situační konflikt, obžalovaný se v minulosti násilného jednání nedopustil a vyjma jednoho odsouzení, kdy se však nejednalo o násilný trestný čin, nejsou k osobě obžalovaného žádné negativní záznamy z minulosti.

36. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Praha 3, Vinohrady, Orlická 2020/4, se svým nárokem na náhradu škody ve výši 82.736,60 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný poškozenému způsobil bodnou ránu levé hrudní dutiny s průbodným kanálem zasahujícím dolní lalok levé plicy při osrdečníku, kdy v průběhu bodného kanálu došlo k poranění hrudní stěny a pohrudnice, k nalomení horního konce šestého žebra, průbodů poplicnice a dolního laloku levé plicy spojenému s krevní ztrátou přibližně půl litru krve a přítomností krevních sraženin v levé hrudní dutině, pohmožděním levé plicy a počínajícím šokovým stavem, což si vyžádalo hospitalizaci poškozeného v době od 24. 3. 2021 do 1. 4. 2021 kvůli trvajícím zakrvácením v levé pohrudniční dutině a zároveň náklady na vyšetření a léčení poškozeného byly vynaloženy v příčinné souvislosti s těmito poraněními, soud nároku poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny vyhověl a uložil obžalovanému povinnost škodu v uvedené výši nahradit, a to se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,50 % ročně jdoucím ode dne právní moci tohoto rozsudku z uvedené částky do zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Krajského soudu v Praze), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze rozhoduje nadřízený vrchní soud - Vrchní soud v Praze. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 26. ledna 2022

JUDr. Ing. Michal Tomáš v. r.
předseda senátu